

Rector Universitatis Rostochiensis Georgius Radovius, I.U.D. Prof. Publ. Ad eundum frequentes exequias Acerbo Funeri ... Pueruli Matthaei Liebeherrn/ Quod moestissimi eius Parentes hodie ipsi parabant, Omnium ordinum Cives Academicos studiose humaniterque invitat : [P.P. Sub Sigillo Rectoratus d. XXI. Decemb. A.R.S. MDC.LXXX.]

Rostochii: Keilenbergius, [1680]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77066993X>

Druck Freier Zugang

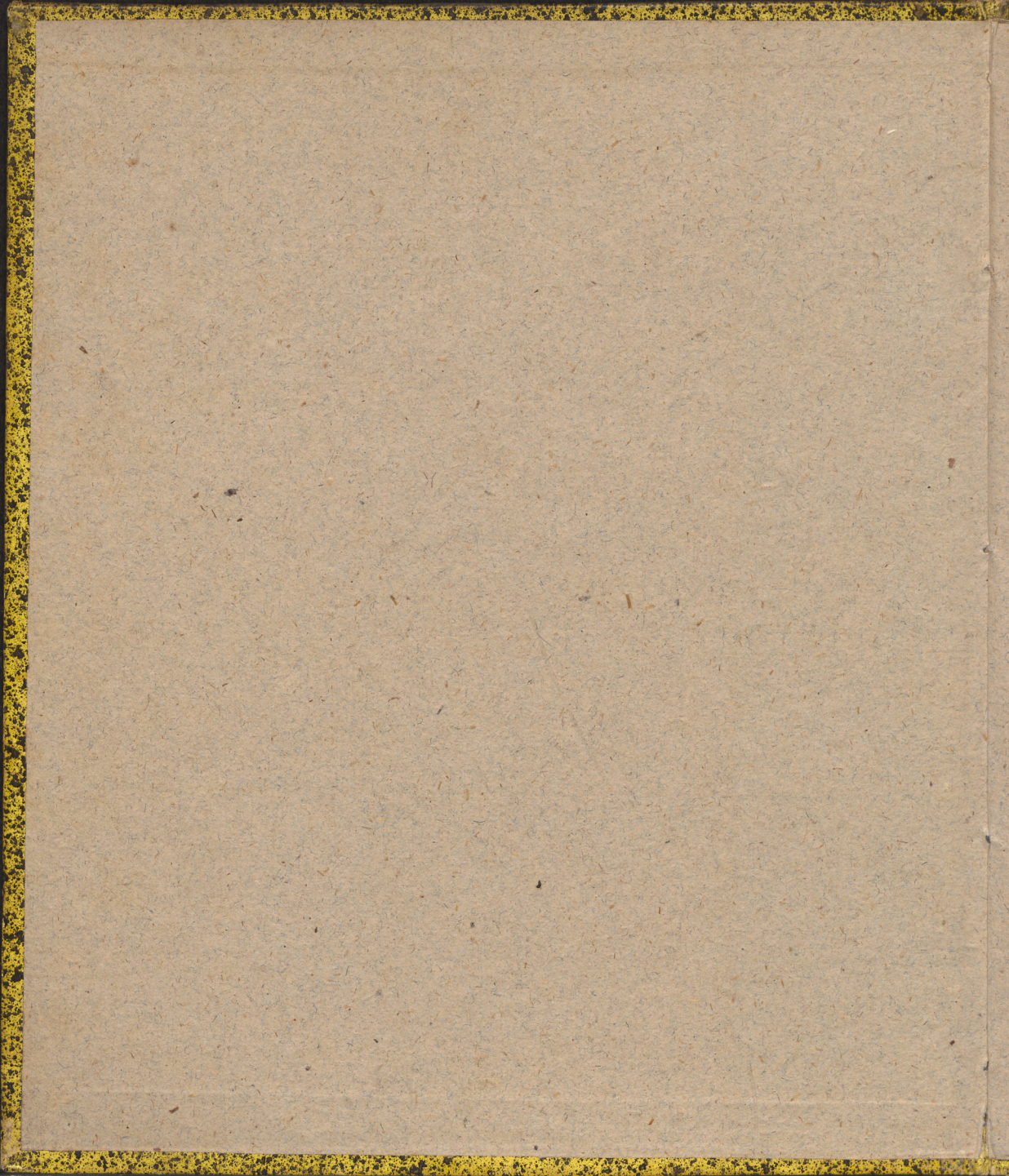
Radow, G.

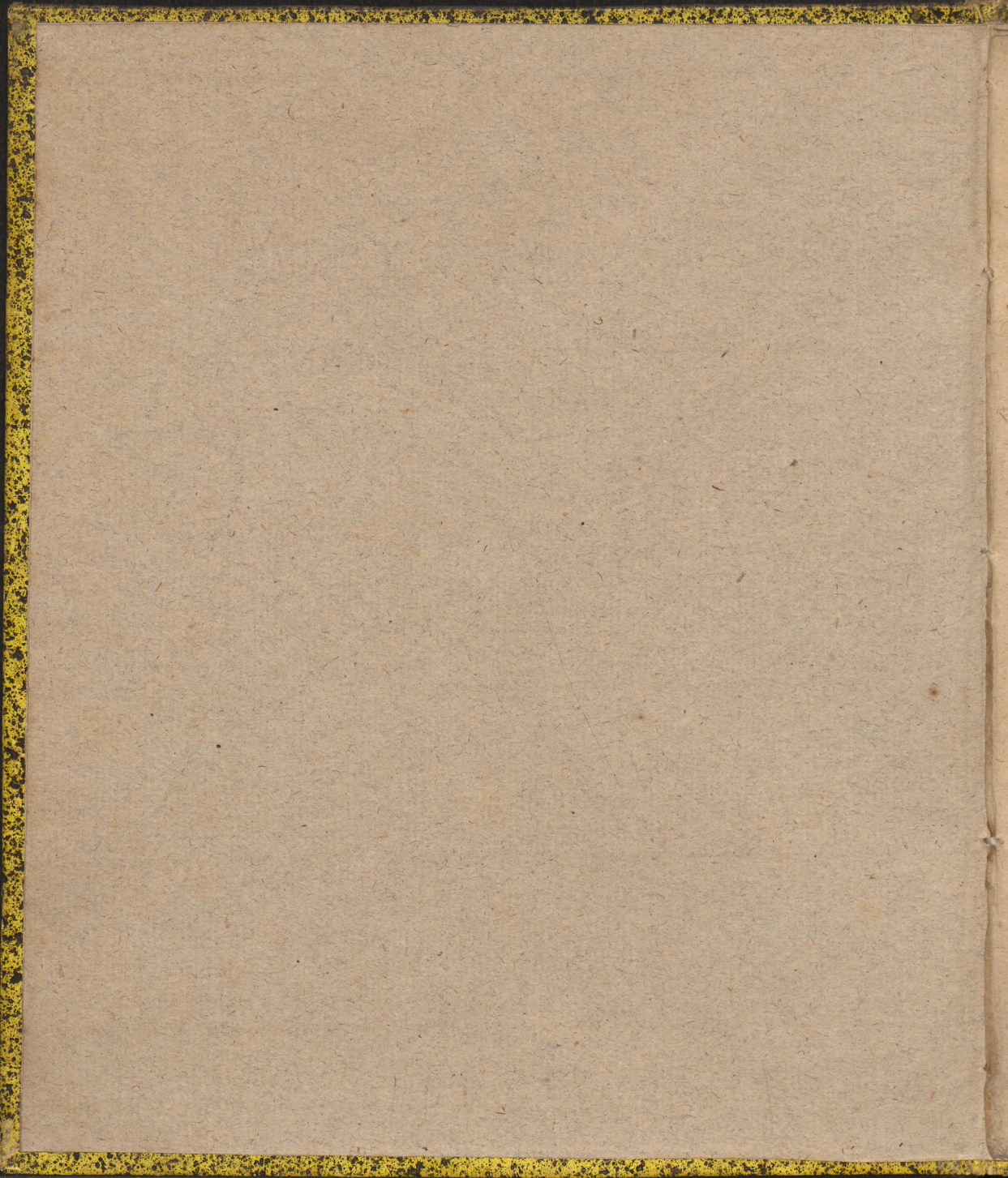
in

M. Liebeherr.

Rostock.(1680.)

8.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
**GEORGIUS
RADOVIUS,**

94.

J. U. D. Prof. Publ.
*Ad eundem frequentes exequias
ACERBO FUNERI*

TENELLI ET BELLISSIMI PUERULI
**MATTHÆI
Liebeherm/**

Quod mœstissimi ejus PARENTES
hodiè ipsi parabunt,

**Omnium ordinum CIVES
ACADEMICOS** studiosè huma-
niterque invitat.

ROSTOCHII,
Typis Viduæ B. FRIDERICI KEILENBERGII,
Universitat. Typogr.

Amentabilem dolor!

& quam fragilem maximè nostram mortalium existere sortem, sanctiora edisserunt oracula, plurima indies firmant evincuntque documenta; nec ætatum quidem ulla hujus incapax est expersve calamitosissimi fati. Flebilis accessus, variabilis processus, lugubris denique existit

discessus. Unusquisque nostrum cum nascitur & hospitio mundi hujus excipitur, initium sumit abs lacrimis: & quamvis adhuc omnium nescius & ignarus nihil aliud novit in illa ipsa primâ nativitate quam flere: providentiâ naturali lamentatus vitæ mortalis anxietates; & procellas mundi quas ingreditur, in exordio statim suo ploratu & gemitu rudis mens testatur. Vix oritur evanida ista vita, cum jam paulatim marcescendo flaccescit imò planè moritur. Prodromus nimirum mortis est, vitæ nostræ initium, nec ante increscit ætas, quam pari quoque passu decrescat; neque enim perpetua in terris vitæ spacia ulli mortalium concessa sed expunctâ morte de seculo hocce recedendum, sed finita cum infinitis inevitabili lege omnibus sunt commutanda. Enimverò ascendimus ut descendamus, vivimus ut arescamus, & cum maximè florere videmur, maximè ad arescendum pergitur; omnis siquidem dies gradus est ad mortem, & vagientes in cunabulis infantes crescendo pariter senescunt. Viator in hoc vepricoso vitæ itinere, quo altiùs emergit eò descensui fit proximior, et si dici fas sit quodammodo emergendo demergitur. Est brevis quædam oratio homo, vix habens aliud quid quam exordium & epilogum pro exordio est hominis ortus, pro epilogo ejus interitus: Ab illo ad istum facili interveniente discursu. **Q**uamdiu in orbe agit homo,

homo, abs morte agitur in orbem : quotidie moritur quoti-
 die demitur aliqua vitæ pars. Media sæpius in vitâ, invita licet,
 omnis expirat infantilis juvenilisqve gloria. Nihil hic est
 fixum cui animus valeat adhærere; prætereunt cuncta in-
 star scenæ in theatro exhibitæ, *ἡ δὲ γὰρ πὲρ χῆμα τῆς κόσμου*
ἴερ. 1. Cor. 7, 31. Prætereunt instar cœnæ in triclinio appa-
 rata; habente se hic mortali instar figuræ sphericæ: Velut
 enim illa in idem quo incipit punctum definit: Sic & ipse
 met à terra inchoans in terrâ redit, à tumulo perit tumulum
 ab utero sepulcrum. Speret licet spiretqve diutissimam
 in terris vitam *πνεῦμα μὲν μέγα ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ σώματος* & dum longæ est
 spei brevis existit vitæ, præter propter vitam agens:

*Nam nostri benè computentur anni,
 Et quantum tetricæ tulere febres,
 Aut langvor gravis, & mali dolores,
 Infantes sumus & senes videmur.*

Quæ unda in declivi fluit loco semper labitur donec se ma-
 rinis infuderit fluctibus; nostraqve ad mortem properat,
 quin cum morte convivit aut etiam commoritur homi-
 num vita; & velut circumerrantes rivuli non quiescunt
 unquam nisi in magnum aquarum gremium se effuderint:
 sic & omnes nosmet serius ocius sors exitura in magnum
 tandem mortis mare labi delabiqve impellit. Maturi
 omnes sumus ad discessum ex quo nati imò & anteqvam nati;
 Multis quippè in ipso utero vix benè infuso spiritu spiritus eri-
 pitur, & ad instar aviculæ pueri manu detentæ in ipsis sæpè pri-
 mordiis evolat. Ordine nō sine variamō. Avellimur, dejicimur
 spontè cadimus prout jusserit is volueritq; arbiter, qui cunctis
 decretorium constituit diem, admonetq; ut dum huic crescit
 fato & quod occasus videt & quod ortus, è creberrimis istis
 mortalitatis casib9 in hac incertæ vitæ statione collocati mul-
 to ante mori discamus quam moriendū est, sic non morituri

⋯⋯⋯) (2 ⋯⋯⋯ cum

cum morituri. Namque in scenâ partes qui citius peregit, personam vestemque ponit libentius domum abiturus: Et nostra mens à temporario theatro ubi delusit fragilitatis mimum quam commodè quam festinanter fieri liceat, ad ætheream illam, vereque pariam sedem properat. Haud absimilem censeas mortalium statum vitamque scintillæ in clausò obscuroque paulisper discurrenti conclavi; ut enim ei & antè & retrò tenebræ sunt, ipsa verò lucens quidem modicum, at ubi paullulum volitaverit extinguitur; Sic & hominum vita tempus præteritum præsens & futurum habere dicitur, cum tamen præteritum pariter & futurum nihil sint, ut pote quod utrumque obscurum, & fati involutum est tenebris obrutumque; solum præsens aliquid vitæ & luminis spirat, idque ipsum vix esse cepit, cum esse desinit & lugubriter expirat. Videlicet his principiis nascimur, hoc modo vivimus, ad istam denique faciem vitam ponimus: fletu Heracliteo dignissimi, nascentes ob impendentia mala, vivi ob præsentia, mortui propter ea quæ tanquam variabilis conditionis scopi in omniâ vitæ perpeti necessum habuimus ubi ille ceteris præstantior rerumque suarum est fatigentior qui, prudentius valet nedum tela evitare, sed ea saltem contundere sibi; sic salutaria reddere ne ceptâ interrumpant benignius olim perficiendam humanæ salutis telam. Subiit has caducæ luctuosæque mortalium necessitudinis leges eodem labente adhuc salutiferi partus anno pariter & mense, quo natus, citissime denatus, redonatusque perenniori & sereniori statui Scitissimus ac Tenellulus pufio **MATTHÆUS Liebeherr.** Is enim ipse quarto adulti jam hujusce Decembris mensis die decrepiti penè anni MDC LXXX. exortus, statim ob caussarii debilisque planè corpusculationem per lavacrum aquæ salutaris in Christiani orbis contubernium cooptatus est manu Viri pl. Reverendi & Clarissimi DN. M. Ludovici Barclaji Archidiaconi Mariani dexterrimi. Neque tamen diu post, utut medicam

cam solertissimè adhiberet operam, eaq; ad ordinaret omnia,
quæ debellandæ profugandaqve facere quirent infirmita-
ti, Vir Clarissimus & Experientissimus DN. BERNHARD
BARNSTORFIUS Med. D. & Practicus eximius, Sexto ni-
mirum supra decimum hujusdem mensis die, mortalita-
tem quam novissimè induerat, exiit, albis immortalitatis
accingendus vestimentis novus æternitatis candidatus, tam
feliciter natus quam salubriter in primo penè nascendi limi-
ne vita ei obviam venit æterna: immaturus quidem ad
mortem visus, sed fortunatissimè moriens ad vitam: vix-
dum gustata presentis eaqve momentaneâ statim transiens
ad futuram & istam quidem sempiternam; vixdum ingres-
sus infantia cunias & jam tum perveniens ad coronas; ra-
ptus quidem ab amplexibus parentum, sed redditus gremiis
Angelorum.

Ceterum ne memoria bellissimi hujus infantis ipsâ
cum morte in solidum extingatur, lubebit quo natus sit
sanguine, & quos amplissimos, è parentibus & majoribus ob-
tinuerit natales eo hic consignare ordine, eaqve quâ nobis ex-
hibitum fuit id ipsum tradere serie. Patrem quem vene-
raretur, si supervixisset, Beatulus noster habuit: Virum Nobi-
lissimum Amplissimum & Consultissimum DN. MATTHÆ-
UM **Liebeherrn** / JCum & Consulem hujus Reipubli-
cæ, Syndicum item gravissimum spectatissimumqve, Ami-
cum fautorem & affinem nostrum honoratissimum. Ma-
trem verò feminarum Nobilissimam & Virtuosissimam,
DOROTHEAM PANSOVIAM. Avus paternus ipsi extitit
Vir Amplissimus & prudentissimus DN. JOHANNES **Lie-
beherr** / Senator Salinarumqve Ephorus Colbergæ clarissi-
me meritis. Avia autem paterna eximia & virtutibus se-
xum illustrantibus debiliorem ornatissima GERTRUDIS
Engelbrechts. Proavus ipsi paternus fuit Vir Maximè
Reverendus, Amplissim9 & Clarissim9 Dn. M. JOACHIMUS
Liebeherr Pastor Cathedralis quod Colbergæ est templi
)(3 quon-

quondam fulgidissimus, Assessor item Consistorii ibidem.
 Episcopalis longè gravissimus Proavia paterna nobilis & exi-
 mia omninò femina Margareta **Pribbernowe** / Viri quon-
 dam spectatissimi & dexterrimi DN. JOHANNIS **Prib-
 bernowen** urbi Stargardiæ adInam quondam à secretis fili-
 am. Abavo gavisus est paterno Viro Amplissimo & prudentis-
 simo DN. MATTHÆO **Engelbrecht** Senatore Colber-
 genfi salinarumqve Participe præstantissimo. Abavia paterna
 feminarum egregiissimâ URSULA **Singen** Viri integerr-
 mi DN. **Sans Singen** Mercatoris præcipui salinarumqve
 compotis inibi præximii filiâ. Materno profatus est Avo
 Viro Clarissimo & prudentissimo DN. JOACHIMO PAN-
 SOVIO Reip. Sundensis Senatore primario; Avia autem ma-
 terna feminarum laudatissimâ pariter & præstantissimâ DO-
 ROTHEA **Michaelis**. Proavum maternum habuit Virum
 Amplissimum prudentissimumq; DN. JOHAN. PANSOVIUM
 Senatoriæ dignitatis Virû & Camerarium Stralsundensam lon-
 gè gravissimum, Proaviam verò Maternam feminei sexus
 ornatu instructissimam MARGARETHAM TAMMIN specta-
 tissimi Viri DN. JOHANNIS TAMMEN Negotiatoris prima-
 rii, seniorisqve pannorum domus meritissimi filiam. Abavum
 maternum agnoscit VIRUM præximium DN. **Claus Mi-
 chaelis** Mercatorum quondam florentissimum Seniore m itè
 Collegii Zythopæorum Sundensium cultissimum Abaviam
 Maternam lectissimâ feminearumq; virtutum decore fulgi-
 dissimam DOROTHEAM **Marqvards** Viri spectatissi-
 mi DN. ANDREÆ **Marqvards** Mercatoris opulentissi-
 mi præfectiqve Ædis D. Nicol. Sundensis fidelissimi filiam.
 Ad hos jam MAJORES suos amplissimos salutari se re-
 recepit omite BEATULUS noster, qui postquam primori-
 bus vix degustavit labris amarorem seculi, ut plenus jam tum
 vitæ conviva recedit, de suâ sic unâ cum illis securus immor-
 talitate, in quorû venit conspectum complexumq; Obtinuit
 quod

quod cupidius optare poterat, ut charis his ipse choris charus
immisceretur pulvis; maturiore subtracto exitu innumeris in
mortali orchestrâ tumultibus, ruinis plagisq; imminentibus
nutanti mundo, labanti & ruinam sui non senectute re-
rum sed sine restanti. Cælo datus est, ut æternus sit: Illic
peregrinaturus, illic annos corpusculo negatos continuaturus,
illic spiraturus & æternum oraturus. Equidem VO-
BIS, NOBILISSIMI PARENTES, (cum difficile sit in tan-
tâ jacturâ filere, & quò gravius animi vulnus hoc ægrius si-
lenti prematur,) venia fuerit danda, si oculi langvescant
vestri, non conductitias fusuri lacrimas, si lingua singul-
tiet, si cum enormi solatii deliquio conflictemini; dulcissi-
mus hic vester Filiolus quasi solstitialis herba paulisper fuit,
repente exortus repentino occidit, & cum nupero solstitio
dolorosum vitæ suæ solstitium expediit. Luctu dolorem pro-
sequimini, sicuti illo filioli nomine orbatu priviq; curarum le-
vamento, quod lenis cunarum suppeditabat motus; Non
secus ac Avis quæpiam cum illius nidum draco populatus præ
oculis sobolem vorat, accedere quidem reformidat, fugere
verò non potest: Amor quippe in ipsâ repugnat & dolor;
sed stridens circumvolat obsidionis calamitatem, in aures
immanes & quas natura misericordiam non docuit, nec quic-
quam maternum & supplicem luctum ingerens: Vixq; salvâ
quidem fieri potest pietate, ut vox vestra hodierno die peni-
tus obmutescat; videantur licet consumptæ lacrimæ infixus
tamen pectori hæret hærebitq; dolor, humanitatis sensum
insperatâ isthac & extemporali ærumnâ sic interturbante,
ut adempto vestro DELICIO omnis curæ omnis sollicitudinis
affectum impendere sat habeatis. Neq; enim sine magno per-
ditur dolore, quod cum magno possidebatur amore, amarorq;
est amor melle & felle facundissimus, ubi gustu exiguum de-
dit dulce, amarum ad satietatem usque oggerit uti est apud
Comicum. Sed enim quid attinet aut humano dolori indul-
geri

geri aut divino Numini invidiam fieri quod immortalitatem suam partiri nobiscum noluerit; Summum Bonum fecit: bene fecit; providentia statuit providè statuit. Quum Imperator jubet moveri castra, omnes de itione cogitant milites, eamque futuram præsentes non averfantur. Agite constanter perferte quod summo illi rerum arbitro propinare vobis visum fuit è tristi mœrorum poculo: supremæ voluntati nostram toleranter submitti par est & æquis animis ferre quicquid imposuerit. Non abs re fuerit adduxisse quod Amasis Ægyptius filium amissum lugenti ingessisse animadvertit: Si non dolebas cum non esset, nec nunc doleas cum non est; & quod Epaminondas de seipso: Nunc, inquebat, vester Epaminondas nascitur quia moritur! Fingite idem Vobis abs vestro INFANTULO acclamatum iri: Nunc vester verè nascitur filius, dum moriens, transit ad æternæ vitæ lucisq; natalem & cum SOSPITATORE, cui obviam raptus, longè svaviora in celis acturus est NATALITIA; Is enim cū parvulorum impensè teneatur desiderio, hunc vestrū quoq; ἐναγκαλισάμενος in suas sanctissimas recepit ulnas, perpetuis celestis dulcedinis ipsum peramanter faturus crepundiis. Nos uti affectuosius vestro compatimur dolori: ita & abs clementiore Numine ut reddat vobis submotos mærore spiritus, jacentes vos erigat, vestras spes fractas restituat, ceu ὑπερ ἕν κρη καλᾶληψιν potentissimè valet, ardentius precamur. Cumque tenellæ beatissimi pueruli exuvia hodierna die tumulo sint componendæ suo, numerosâ frequentia eas, ad isthoc comitabimur conditorium, si vel hoc minuendo vestro nonnihil facere queat dolori. Utiverò CIVES ACADEMICI omnium ordinum honoratissimi eò humanitatis officio nobiscum lubentes frequentesq; defungamini studiosissimè abs vobis efflagitamus.

P. P. Sub Sigillo Rectoratus d. XXI. Decemb.

A. R. S. M DC. LXXX.

Convenietur in Æde Mariana borà I. pom.

quod cupidius optare poterat, ut charis hic
immisceretur pulso; maturiore subtracto
mortali orchestra tumultibus, ruinis plag
nutanti mundo, labanti & ruinam sui
rum sed sine restanti. Caelo datus est, u
perennaturus, illic annos corpusculo ni
rus, illic spiraturus & aeternum ovaturu
BIS, NOBILISSIMI PARENTES, (cum
tâjacturâ filere, & quò gravius animi vul
lento prematur,) venia fuerit danda, I
vestri, non conductitias fusuri lacrima
tiat, si cum enormi solatii deliquio confl
mus hic vester Filiolus quasi solstitialis h
repente exortus repentino occidit, & cu
dolorosum vitæ suæ solstitium expedit. I
sequimini, sicut illi filiolino nomine orbatu
vamento, quod lenis cuniarum suppedita
secus ac Avis quæpiam cum illius nidum d
oculis sobolem vorat, accedere quidem
verò non potest: Amor quippe in ipsâ
sed stridens circumvolat obsidionis cala
immanes & quas natura misericordiam n
quam maternum & supplicem luctum in
quidem fieri potest pietate, ut vox vestra
tus obmutescat; videantur licet consum
tamen pectori hæret hærebitq; dolor, h
insperatâ isthac & extemporali ærumnâ
ut adempto vestro DELICIO omnis curæ
affectum impendere sat habeatis. Neq; en
ditur dolore, quod cū magno possidebatu
est amor melle & felle facundissimus, ubi
dit dulce, amarum ad satietatem usque
Comicum. Sed enim quid attinet aut hu

charus
eris in
ntibus
ate re
: Illic
uatu
m VO.
in tan
rius si
rescant
singul
ulcissi
er fuit,
olstitio
m pro
rum le
Non
tus præ
fugere
dolor;
n aures
ecquic
q; salvâ
e peni
infixus
ensum
bante,
rudinis
no per
arorq;
um de
st apud
indul
geri

